

عنوان مقاله:

ژئوشیمی و خاستگاه کانی الیوین در بازالت‌های کواترنری طبس

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی توسعه فناوری مهندسی مواد، معدن و زمین شناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

سیدمحمد هاشمی - گروه زمین شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

کانی الیوین فراوان ترین درشت بلور اولیه بازالت‌های کواترنری طبس است. ترکیب این سنگها آلکالن سدیک تا نیمه آلکالن می باشد و بافت آنها اغلب پورفیریک با خمیره میکرولیتی است و درشت بلورهای اولیه ۵ تا ۲۰ درصد سنگ را شامل می شوند. درشت بلورهای اولیه از نوع الیوین، پیروکسن و پلاژیوکلاز هستند. درشت بلورهای اولیه ی الیوین و پیروکسن در تمام نمونه ها وجود دارند، اما برخی از نمونه ها فاقد درشت بلورهای اولیه ی پلاژیوکلاز می باشند. نسبت تعداد درشت بلورهای اولیه ی الیوین به پیروکسن نیز گویای شدت تفریق بلورین در ماگمای این سنگها است. مطالعات پتروگرافی و آنالیز ریزپردازنده الکترونی (EMPA) بر روی درشت بلورهای اولیه ی الیوین انجام شد و ترکیب کلی و فرمول شیمیایی آنها تعیین گردید. در الیوینها میزان منیزم بیشتر از میزان آهن بوده و اغلب از نوع هیالوسیدریت می باشند و خاستگاه آنها ماگمایی است.

کلمات کلیدی:

آلکالن، الیوین ماگمایی، بازالت، درشت بلور اولیه، هیالوسیدریت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1262595>

